

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **R. G.**, narozený dne x
státní příslušností x
t. č. bytem v ČR: x
zastoupený Mgr. Markem Eichlerem, advokátem
sídlem Nekázanka 888/20, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2023 č. j. OAM-330/LE-VL17-ZA19-2022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o neudělení mezinárodní ochrany dle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).
2. Žalobce v žalobě namítal nedostatečné posouzení jednotlivých důvodů pro udělení azylu a doplňkové ochrany, byl přesvědčen, že správní orgán nedostál své povinnosti vyplývající ze zásady materiální pravdy, kdy nedostatečně zjistil skutkový stav věci, který vykládá naprosto

nesprávně a v rozporu se skutečností, čímž dochází ke zcela nesprávným závěrům. Měl za to, že nejostřeji se nesprávné posouzení jeho situace projevuje především ve vztahu k neudělení azylu podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu a ust. § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu. Dále namítal, že žalovaný pochybil, jestliže žalobci neudělil humanitární azyl podle ust. § 14 zákona o azylu, neboť nerespektoval žalobcem poukazovanou judikaturu, když z rozhodnutí nelze vysledovat úvahy a hodnocení žalovaného ve vztahu k důvodům hodných zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu.

3. Žalovaný ve svém vyjádření popřel oprávněnost námitek uvedených žalobcem a současně s nimi nesouhlasil, neboť dle jeho názoru neprokazují, že by správní orgán v průběhu své činnosti porušil některé ustanovení správního řádu či zákona o azylu. V podrobnostech odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a správní spis. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
5. Při jednání konaném před zdejším soudem dne 20. 2. 2023 právní zástupce žalobce a žalovaný setrvali na svých právních názorech a procesních stanoviscích.
6. Správní spis obsahuje pro danou věc tyto podstatné dokumenty: žádost o udělení mezinárodní ochrany ze dne 12. 10. 2022, protokol o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 24. 10. 2022, informace Ministerstva zahraničních věcí Nizozemska „Ázerbájdžán, povinná vojenská služba, září 2021“, informace OAMP – Ázerbájdžán bezpečnostní a politická situace v zemi, zpráva Mezinárodní organizace pro migraci – Ázerbájdžán přehled údajů o zemi za rok 2022, informace Ministerstva zahraničních věcí ČR č. j. 138618-2021-LPTP ze dne 21. 3. 2022, zprávy ČTK ze dne 31. 10. 2022, žalobou napadené rozhodnutí č. j. OAM-330/LE-VL17-ZA19-2022 ze dne 14. 4. 2023.
7. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 12. 10. 2022 žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany. Ke své žádosti dne 24. 10. 2022 uvedl, že je státním příslušníkem Ázerbájdžánské republiky, vyznává islám a v minulosti byl příslušníkem politické strany AXC – Strana ázerbájdžánského lidu. Jeho členství bylo odjezdem ze země automaticky zrušeno. Ázerbájdžán opustil v roce 2019, letecky vycestoval do Maďarska, dále jel autobusem do Prahy, kde strávil cca rok. Poté vycestoval do Německa, kde žil 6 měsíců a následně se vrátil do České republiky. Naposledy do České republiky přicestoval v roce 2021 vlakem. Cestovní doklad ztratil v dubnu nebo květnu 2022 v České republice. O mezinárodní ochranu dříve žádal v Německu a České republice. O mezinárodní ochranu žádal z důvodu války mezi Armény a Ázerbájdžánci, má mezi Armény přátele a nechce s nimi bojovat.
8. Při pohovoru dne 24. 10. 2022 sdělil, že v České republice chce pobývat, protože zde má známé z Ázerbájdžánu. O mezinárodní ochranu žádá z důvodu války mezi Arménií a Ázerbájdžánem. V zemi původu vykonal povinnou vojenskou službu, když by se do vlasti vrátil, tak by určitě musel nastoupit do armády jako jeho kamarádi. Konstatoval, že je proti válce, nechce zabíjet lidi, mezi Armény má mnoho přátel. Dalším důvodem jeho žádosti je, že v Ázerbájdžánu nemá žádné zázemí, matka s partnerem se odstěhovali do jiného města, prarodiče zemřeli, otec prodal rodinný dům a odstěhoval se do Ruska. Jeho jediná rodina je jeho partnerka, partnerka má pětiletého syna, který je na žalobci závislý. Při vycestování ze země původu žádné problémy neměl. Z vlasti vycestoval legálně v roce 2019 a od té doby se

do Ázerbájdžánu nikdy nevrátil. Správní orgán žalobce konfrontoval s tím, že v řízení o správním vyhoštění uvedl, že do vlasti jezdil za rodinou, to žalobce označil za lež, kterou uvedl, protože očekával, že to pro něj bude mít pozitivní přínos. Pro vycestování neměl konkrétní důvod, chtěl odjet do Evropy a změnit svůj život. V případě návratu do vlasti si byl jistý tím, že obdrží povolávací rozkaz, jeho příbuzný byl ve stejné situaci a ve válce zemřel. Ve vlasti byl několikrát zadržen kvůli členství v protivládní straně, byl vyslýchán po dobu 3-4 dnů, trestně stíhán nebyl. Členové strany mají problém najít si práci. Žalobce výslovně uvedl, že jeho členství v politické straně nemá žádnou spojitost s jeho azylovou žádostí, v současné chvíli již členem strany není. Žalobce doufal, že bude moci žít v České republice se svou přítelkyní a jejím synem.

9. Žalovaný správní orgán žalobou napadeným rozhodnutím č. j. OAM-330/LE-VL17-ZA19-2022 ze dne 14. 4. 2023 rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany žalobci dle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona azylu.
10. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
 11. Podle ust. § 12 zákona o azylu *azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.*
 12. Podle ust. § 14 zákona o azylu, *jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.*
 13. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu *doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.*
 14. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu *za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.*
 15. Městský soud má za to, že žalovaný zjistil řádně skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Za tímto účelem provedl s žalobcem pohovor, při kterém mu umožnil sdělit všechny podstatné skutečnosti týkající se zejména důvodů podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, opuštění vlasti a jeho života v zemi původu. Žalovaný také shromáždil dostatek aktuálních a relevantních informací o zemi původu žalobce. Soud je přesvědčen o tom, že žalovaný postupoval v souladu se všemi ustanoveními správního řádu.
 16. Soud zde připomíná, že soudní řízení správní je totiž ovládáno dispoziční zásadou zakotvenou mj. v § 75 odst. 2, větě první, s. ř. s., dle které soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Je tedy zřejmé, že v případě, kdy žalobce uplatní pouze

obecné námitky, bude se ve stejné rovině pohybovat též posouzení věci soudem; obsah a kvalita žaloby zásadně předurčuje obsah a kvalitu rozsudku (srovnej také rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, č. 2162/2011 Sb. NSS). V posuzovaném případě pak byly k ust. § 12 a § 14a zákona o azylu uplatněny námitky velice obecně, a proto se těmito námitkami zabýval soud pouze v omezeném rozsahu.

17. Žalovaný se na str. 3 až 5 napadeného rozhodnutí podrobně zabýval tím, zda jsou dány důvody pro udělení azylu podle ust. § 12 písm. a) a b) zákona o azylu. Vyjádřil se ke všem skutečnostem, které žalobce uvedl při svém pohovoru, k důvodům, pro které podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. Uzavřel, že nebylo zjištěno, že by žalobce byl ve své vlasti pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo že by měl odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má. Městský soud v Praze se s hodnocením žalovaného ztotožňuje a plně na něj odkazuje.
18. Obecně platí, že odmítání vojenské služby samo o sobě nezakládá odůvodněné obavy z pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu, a to ani tehdy, pokud by výkon vojenské služby byl spojen s rizikem účasti při bojových akcích ve válečném konfliktu. Aby mohlo být takové odmítání základní vojenské služby azylově relevantní, muselo by se opírat o konkrétní vážné důvody (např. zdravotní, reálně projevené politické nebo náboženské přesvědčení), které se však v případě žalobce z žaloby ani správního spisu nepodávají. Nutno zdůraznit, že branná povinnost je považována za legitimní požadavek každého státu kladený na jeho občany (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2004 sp. zn. 5 Azs 4/2004, ze dne 7. 8. 2012 č.j. 2 Azs 17/2012-44, nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2015 č.j. 6 Azs 113/2015-30). Možnost trestního stíhání pro nenastoupení vojenské služby je azylově relevantním důvodem pouze tehdy, pokud je trestní sankce důsledkem toho, že se daná osoba odmítne zúčastnit bojových operací odporujících mezinárodnímu právu, nebo že mu hrozí trest, jehož intenzita či způsob výkonu zakládá porušení lidských práv (např. usnesení NSS ze dne 15. 6. 2016, č. j. 4 Azs 72/2016-29, či rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2021, č. j. 5 Azs 19/2020-45). Citované usnesení se navíc týká případu, kdy stěžovatel odmítal výkon vojenské služby z důvodu svědomí (obdobně tomu bylo i v dalším rozhodnutí NSS č. j. 2 Azs 135/2016-34). Ani důvod svědomí, zejména pokud je vyjádřený v obecné rovině (odpor k zabíjení), pak Nejvyšší správní soud za azylově relevantní důvod v těchto věcech nepovažoval. V nyní projednávané věci žalobce konstatoval, že má v Arménii spoustu kamarádů a nechce zabíjet lidi. To však důvodem k udělení mezinárodní ochrany není.
19. Soud musí konstatovat, že žalobce nikterak netvrdil, že by byl politicky aktivní (vyjma řadového členství v politické straně AXC), nábožensky vyhraněný či mohl patřit k jakékoliv menšině v zemi původu. V případě žalobce pak nelze předpokládat, že by výkon vojenské povinnosti měl být uplatňován diskriminačním způsobem, neboť nepatří k žádné diskriminované skupině obyvatel. Jeho strach, že by v případě nenastoupení vojenské služby (nebo dezerce z armády) mohl být trestně stíhán, nezakládá dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu důvod pro udělení azylu. Konečně i v České republice jsou vyhýbání se výkonu vojenské služby a zběhnutí pokládány za trestné činy
20. Žalovaný vycházel z výše uvedených zpráv, které mapují politickou situaci týkající se Náhorního Karabachu a lidskoprávní situaci v Ázerbájdžánu. Z těchto podkladů mj. vyplývá, že trestní stíhání za vyhýbání se vojenské službě nejsou v Ázerbájdžánu běžná, resp. neexistují zprávy o tom, že by k nim docházelo. Dále z nich

vyplývá, že v roce 2020 došlo v Ázerbájdžánu k částečné mobilizaci záloh, ta se ale týkala spíše specializovaných vojenských postů a důstojníků. Z podkladů ve spise nevyplývá, že by do některé z těchto kategorií žalobce spadl. Z předmětných zpráv rovněž vyplývá, že velkou část ázerbájdžánské armády tvoří dobrovolníci. V říjnu 2020 mělo dojít k povolání k výkonu vojenské služby mužů narozených mezi lety 1985-2002, kteří prozatím nesplnili svoji vojenskou povinnost. Ti se ale neměli žádných bojů zúčastnit, pouze podstoupit vojenský výcvik. Rovněž z žádného podkladu ve spise nevyplývá, že by potenciální účast v armádě (která je však pouze hypotetická) byla spojena s pácháním válečných zločinů či zločinů proti lidskosti. Soud neshledává v případě žalobce naplnění azylového důvodu předpokládaného v ust. § 12 zákona o azylu. U žalobce k „prostému“ odmítnutí vojenského služby nepřistoupila žádná další skutečnost, například ve formě náboženského přesvědčení či příslušnosti k jakékoliv menšině či diskriminované skupině obyvatel.

21. Je třeba připomenout, že branná povinnost je jednou z významných povinností státních občanů ke státu, jehož jsou občany. Požadavek státu, aby občan splnil brannou povinnost (a případně se z toho titulu i aktivně zapojil v rámci mobilizace do ozbrojeného konfliktu, v němž je ohrožena svrchovanost státu a jeho územní celistvost), je zcela legitimní a nemůže bez dalšího představovat akt pronásledování nebo hrozbu vážné újmy (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2012, č. j. 2 Azs 17/2012-44). Azylové právo neposkytuje právní ochranu jednání žadatelů o mezinárodní ochranu, kteří bez relevantních důvodů odpírají státu, jehož jsou občany, splnění své základní povinnosti, tj. podílet se na jeho obraně (při dodržení všech mezinárodněprávních pravidel vedení ozbrojeného konfliktu, zejména těch, které jsou součástí mezinárodního humanitárního práva). V opačném případě by aplikace azylového práva destruovala obranyschopnost cizího státu.
22. Žalobce dále namítal, že nebylo dostatečně hodnoceno, zda nesplňuje podmínky pro udělení azylu podle ust. § 14 zákona o azylu. Obecná východiska soudního přezkumu rozhodnutí o neudělení humanitárního azylu shrnul Nejvyšší správní soud například ve svém rozsudku ze dne 21. 3. 2018 č. j. 6 Azs 6/2018-33: *„Podle § 14 zákona o azylu lze azyl z humanitárních důvodů udělit v případě hodném zvláštního zřetele. Nejvyšší správní soud připomíná, že citované ustanovení v sobě kombinuje neurčitý právní pojem „případ hodný zvláštního zřetele“, jehož výklad ze strany žalovaného podléhá soudnímu přezkumu v plném rozsahu, a správní uvážení žalovaného odrážející skutečnost, že ani v případě hodném zvláštního zřetele není žalovaný povinen humanitární azyl udělit, bude-li respektovat příslušné mantinely pro svou diskreci (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. května 2004, č. j. 5 Azs 60/2004 - 72, č. 375/2004 Sb. NSS). V případě stěžovatele přitom žalovaný vůbec neshledal důvod hodný zvláštního zřetele, bez něhož je jeho správní vyloučení ohledně udělení humanitárního azylu vyloučeno. Nejvyšší správní soud se s tímto závěrem ztotožňuje. Jak Nejvyšší správní soud konstatoval v rozsudku ze dne 11. března 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55, „smysl institutu humanitárního azylu lze spatřovat v tom, aby rozhodující správní orgán měl možnost azyl poskytnout i v situacích, na něž sice nedopadá žádná z kautel předpokládaných taxativními výčty ustanovení § 12 a § 13 zákona o azylu, ale v nichž by bylo přesto patrné „nehumánní“ azyl neposkytnout. [...] Správní orgán díky tomu může zareagovat nejen na varianty, jež byly předvídatelné v době přijímání zákona o azylu jako obvyklé důvody udělování humanitárního azylu – sem lze příkladmo zařadit například udělování humanitárního azylu osobám zvláště těžce postiženým či zvláště těžce nemocným; nebo osobám přicházejícím z oblastí postižených významnou humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory – ale i na situace, jež předvídané či předvídatelné nebyly.“*

23. Žalovaný se na str. 6 napadeného rozhodnutí vypořádal s tím, zda byly splněny podmínky pro udělení humanitárního azylu podle ust. § 14 zákona o azylu. Uvedl, že se zabýval zejména rodinnou, sociální a ekonomickou situací žalobce a přihlédl i k jeho věku a zdravotnímu stavu. Uvedl, že je dospělou, zdravou a plně právně způsobilou osobou, která byla a je schopna si zajistit prostředky na své životní potřeby prací. Správně pak poukázal na to, že dle názoru Nejvyššího správního soudu vysloveného v rozsudku č. j. 3 Azs 12/2023 ze dne 15. 10. 2023 či č. j. 1 Azs 5/2011 ze dne 28. 4. 2021 nelze existenci rodinných vazeb považovat za důvod pro udělení azylu z humanitárních důvodů. S ohledem na uvedené žalovaný konstatoval, že neshledal, že by v případě žalobce byly dány skutečnosti, pro které by bylo namíste udělit humanitární azyl podle ust. § 14 zákona o azylu. V případě žalobce tak nebyl naplněn neurčitý právní pojem „v případě hodném zvláštního zřetele“, aby mohl být otevřen prostor pro správní uvážení žalovaného, zda humanitární azyl udělit, či nikoliv. V Ázerbájdžánu stále žije matka žalobce, která mu může poskytnout alespoň dočasnou podporu ve formě ubytování, žalobci tudíž nehrozí bezdomovectví. V zemi původu funguje pomoc při hledání zaměstnání a je poskytována podpora v nezaměstnanosti. Rovněž by žalobci nehrozil při návratu do vlasti žádný postih. Zdejší soud se ztotožňuje s hodnocením žalovaného správního orgánu, že v případě žalobce nejsou dány důvody pro udělení humanitárního azylu.
24. Žalovaný se na str. 6 až 9 napadeného rozhodnutí dostatečně zabýval tím, zda jsou dány důvody pro udělení doplňkové ochrany.
25. Ve vztahu k ozbrojenému konfliktu mezi Arménií a Ázerbájdžánem o oblast Náhorního Karabachu Nejvyšší správní soud již judikoval, že se nejedná o tzv. totální konflikt. Spor mezi Arménií a Ázerbájdžánem o Náhorní Karabach nebylo možné klasifikovat jako „totální“. Míra svévolného násilí předmětného konfliktu totiž nedosahovala takové úrovně, že by existovaly závažné důvody domnívat se, že v případě navrácení se do země původu (Ázerbájdžán či Arménie) existovalo reálné nebezpečí vážného ohrožení (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2022, č. j. 9 Azs 144/2022-38, shodně též jeho usnesení ze dne 2. 11. 2022, č. j. 7 Azs 228/2022-24, či ze dne 18. 10. 2022, č. j. 1 Azs 172/2022-31).
26. V případě konfliktu nemajícího tento „totální charakter“ musí žadatel o mezinárodní ochranu prokázat dostatečnou míru individualizace hrozby (srovnej již zmiňovaný rozsudek ze dne 13. 10. 2022, č. j. 9 Azs 144/2022-38), aby mohlo být jeho žádosti vyhověno. V případě totálního konfliktu hrozí vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu v zásadě každému žadateli přicházejícímu z postižené země či regionu (ve vztahu k válce na Ukrajině rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2022, č. j. 2 Azs 10/2022-37, body 8 až 10), což ovšem není případ sporů o Náhorní Karabach.
27. Ze zjištěného skutkového stavu bylo totiž zřejmé, že bydlištěm žalobce bylo Baku, uvedený konflikt probíhá v jiné, cca 300 km vzdálené části Ázerbájdžánu. Míra svévolného násilí předmětného konfliktu nedosahuje takové úrovně, že by existovaly závažné důvody domnívat se, že by byl žalobce v případě navrácení se do země původu vystaven reálnému nebezpečí vážného ohrožení pouze z důvodu své přítomnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 3. 2009, č. j. 5 Azs 28/2008-86, či rozsudek SDEU ze dne 10. 6. 2021, věc C-901/19 Bundesrepublik Deutschland, bod 28.). Soud současně neshledal, že by se konflikt v jiné části Ázerbájdžánu žalobce dotýkal individuálně, a to ani ve světle jím vznášených potíží, tedy že by mu hrozila konkrétní vážná újma. Soud rovněž neshledal, že by hrozilo ve vztahu k žalobci porušení

mezinárodních lidskoprávních závazků, zejména zásady *non-refoulement*, práva na život, a že by mu hrozila vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu.

28. Zdejší soud se rovněž ztotožnil se závěrem žalovaného, že partnerský vztah žalobce byl navázán až v době, ve které mu bylo uloženo správní vyhoštění, které svým protiprávním jednáním zmařil, tak nelze hovořit o nepřiměřeném zásahu do soukromého a rodinného života žalobce.
29. Městský soud v Praze považuje odůvodnění napadeného rozhodnutí za dostatečné a přezkoumatelné, ztotožňuje se s ním a plně na něj odkazuje.
30. Dle Městského soudu v Praze se žalovaný dostatečným způsobem a zcela v duchu zákona o azylu vypořádal s argumenty, které předestřel žalobce během správního řízení. Také s výpovědí žalobce se žalovaný vypořádal a správně aplikoval informace obsažené ve zprávách, které pro dané správní řízení obstaral, kdy je porovnal s tvrzeními žalobce a na základě podrobných úvah vydal žalobou napadené rozhodnutí.
31. Městský soud v Praze uzavírá, že žalovaný řádně zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Za tímto účelem provedl s žalobcem pohovor, při kterém mu umožnil sdělit všechny podstatné skutečnosti týkající se zejména důvodů podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, opuštění vlasti a jeho života v zemi původu. Žalovaný také shromáždil dostatek aktuálních a relevantních informací o zemi žalobcova původu. Zjišťovány byly jak skutečnosti svědčící ve prospěch žalobce, tak okolnosti hovořící v jeho neprospěch (ust. § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu). Dále zdejší soud konstatuje, že v případě žalobce neshledal naplnění žádného z důvodů pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný se zabýval skutečnostmi, jež v průběhu správního řízení vyšly najevo, jakož i tvrzeními žalobce. Při posouzení všech těchto skutečností došel soud k závěru, že správní orgán nikterak nepochybil ani během provádění správního řízení, ani při vydání napadeného rozhodnutí, které bylo vydáno na základě náležitě zjištěného stavu věci (ust. § 3 správního řádu). Žalovaný rovněž dostatečně a přezkoumatelným způsobem odůvodnil, proč žalobci nelze udělit některou z forem mezinárodní ochrany (ust. § 68 odst. 3 správního řádu) a proč jím přijaté řešení je v souladu s veřejným zájmem a odpovídá okolnostem daného případu. Vydáním napadeného rozhodnutí tedy nedošlo k porušení žádného ustanovení správního řádu ani zákona o azylu.
32. Městský soud v Praze uvádí, že ze správního spisu nevyplývá, že by napadené rozhodnutí či jemu předcházející správní řízení trpělo některým z žalobcem vytýkaných deficitů.
33. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
34. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 20. února 2024

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně